

23. ДОСТОИНСТВО НА ЧЕЛОВЪКА.

Человъкъ е господарь на землї-тѣ и управитель. Негово-то лице показва образа на душї-тѣ му; усьрдный му вървежъ показва неговото благородство; рѣцѣ-тѣ му сѧ дадены за да пиштъ и да испльнявжтъ повелѣнія-та на щеніе-то му, т. е. да хваща нѣща-та, да махва прѣчи-тѣ, да пази удары тѣ, да прегръща и да задържва, което му е угодно. Когато е кротка душа-та, лице-то му е мирно, тихо, и мысли-тѣ му съгласни; а когато е смѣтена душа-та му, тога лицето му изображава сяко нейно движение и открыва явни бѣлѣщи на вътрешно-то и състояніе, най много чрезъ очи-тѣ, които участвовжтъ на сички нейни движения и выражавжтъ нейни-тѣ страсти, смѣтителни възбужденія, сладки движения и крехки чувства, и показ-вжтъ сичкѣ-тѣ имъ силѣ и чистотѣ. Очи-тѣ пріемжтъ и давжтъ свѣтлинѣ на мысль-тѣ, и топлинѣ на чувства-та.

24. СРЕБРОЛЮБІЕ.

Сребролюбецъ-тѣ събира само за да трупа; той ся отказва и отъ нужни-тѣ си харчове, само да ся обогати. Сребро-то му е по драго и отъ живота. Сички-тѣ му дѣй-ствія и намѣренія клонижтъ само къмъ сребро-то. Тѣзи страсть е написана на чело-то му, и ся показва ясно чрезъ языка му и работы-тѣ му. Възрастъ-тѣ и размышеніе-то можи да исцѣри други-тѣ страсти, а сребролюбіе-то на старость става по сильно. Колкото достигнува человѣцъ